

**DECYZJA Nr 11/2018
PREZYDENTA MIASTA TYCHY**

Na podstawie art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017r., poz. 1257 t.j. z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku spółki KOMAGRA sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przy ul. Połczyńskiej 97A (KRS: 0000139975, NIP: 5261017858, Regon: 010874910), w imieniu której występuje [REDAKOWANE] na podstawie pełnomocnictwa z dnia 12.11.2013r., w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do produkcji olejów roślinnych z nasion oleistych, eksploatowanej na terenie Zakładu Olejów Roślinnych KOMAGRA sp. z o.o. w Tychach przy ul. Przemysłowej 62,

orzekam

zmieniam za zgodą stron decyzję Prezydenta Miasta Tychy nr 4/2015 znak: IKO.6232.3.38.14.2015.EO z dnia 26.01.2015r. (z późn. zm.: postanowieniem nr 2/11/2016 znak: IKO.6232.3.38.14.2016.EO z dnia 17.03.2016r. oraz decyzją 28/2016 znak: IKO.6232.3.38.14.2016.EO z dnia 30.08.2016r.), udzielającą pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do produkcji olejów roślinnych z nasion oleistych, eksploatowanej na terenie Zakładu Olejów Roślinnych KOMAGRA sp. z o.o. w Tychach przy ul. Przemysłowej 62, w następujący sposób:

1. W dziale I. określającym rodzaj i parametry instalacji:

a) Punkt 1 otrzymuje brzmienie:

1. Rodzaj instalacji i charakterystyka prowadzonej działalności.

KOMAGRA Spółka z o.o. Zakład Olejów Roślinnych w Tychach przy ul. Przemysłowej 62 zajmuje się produkcją oleju rzepakowego wykorzystywanego na cele techniczne (jako komponent do produkcji biopaliw) oraz na cele spożywcze. Podstawowym produktem Zakładu Olejów Roślinnych jest olej roślinny wytwarzany w ilości 230 000 Mg/rok. Drugim z podstawowych produktów jest poekstrakcyjna śruta rzepakowa otrzymywana w ilości 228 000 Mg/rok. Ponadto, jako produkty handlowe w instalacji wytwarzane są:

- 1) rafinowany olej roślinny o jakości spożywczej w ilości 44 000 Mg/rok,
- 2) ziarno nienormatywne w ilości 12 000 Mg/rok,
- 3) sól sodowa kwasów tłuszczowych w ilości 22 000 Mg/rok,
- 4) destylowane kwasy tłuszczowe w ilości 330 Mg/rok,
- 5) zaolejona ziemia bieląca w ilości 520 Mg/rok.

Zgodnie z ust. 6 pkt 5) lit. b) załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska, jako całości (Dz. U. z 2014r. poz. 1169), instalacja do produkcji olejów roślinnych z nasion oleistych, zaliczana jest do kategorii instalacji do obróbki i przetwórstwa, poza wyłącznym pakowaniem, produktów spożywczych lub paszy z przetworzonych lub nieprzetworzonych surowców pochodzenia roślinnego o zdolności produkcyjnej ponad 300 ton wyrobów gotowych na dobę lub 600 ton wyrobów gotowych na dobę, przy założeniu, że instalacja jest eksploatowana nie dłużej niż przez 90 kolejnych dni w danym roku.

b) Punkt 2.2.7. otrzymuje brzmienie:

2.2.7. Kotłownia parowa.

Technologia kotłowni parowej wysokotemperaturowej obejmuje, wytwarzanie pary wodnej w dwóch kotłach LOOS typu UL-S-IE Uniwersał z ekonomizerem, o następującej charakterystyce:

- wydajność nominalna - 11 000 kg/h pary,
- wydajność cieplna jednego kotła - 7,663 MW,
- średnie nadciśnienie robocze - 1,3 MPa,
- pojemność wodna - 13 370 KG,
- moc przyłączeniowa - 59,5 KW.

Kotły w normalnym trybie funkcjonowania zasilane są gazem ziemnym. W przypadkach szczególnych istnieje możliwość wykorzystania w nich oleju opałowego. Gaz ziemny przesyłany jest do kotłowni za pośrednictwem przyłącza do sieci średnioprężnego gazu ziemnego wysokometanowego GZ 50. Olej opałowy magazynowany jest w usytuowanym na terenie zakładu podziemnym zbiorniku dwuwarstwowym o pojemności 35 m³. Olej opałowy spalany jest okresowo, z częstotliwością raz na dwa lata, ze względu na przyjętą praktykę eksploatacyjną zbiornika magazynowego oleju służącą zapewnieniu wymaganej sprawności układu zasilania tym paliwem. Spalanie oleju zachodzi także w sytuacji braku gazu ziemnego. Ciepło wytwarzane w kotłowni wykorzystywane jest:

- na potrzeby własne kotłowni,
- na potrzeby technologiczne (para 1,1 MPa, 0,9 MPa i 0,4 MPa),
- do zasilania instalacji centralnego ogrzewania (c.o.),
- do przygotowania ciepłej wody użytkowej (c.w.u.).

Kondensaty parowe, tj. skroplona para wodna zawracana jest do kotłowni, służąc powtórnie do produkcji pary wodnej. Z uwagi na wytrącanie się z wody służącej do produkcji pary, substancji wchodzących w skład zawiesin mineralnych oraz stopniowe ubytki wody w obiegu wodno-parowym (powodujące kumulowanie się w wodzie jej naturalnych składników), konieczne jest prowadzenie procesu odsalania i odmulania kotłów. W tym celu obieg uzupełniany jest świeżą, zmiękczoną wodą w stacji uzdatniania wody, a do kanalizacji zakładowej odprowadzana jest niewielka ilość wody kotłowej.

c) Punkt 3 określający zużycie surowców, materiałów i paliw otrzymuje brzmienie:

3.1. Zużycie surowców i materiałów pomocniczych (za wyjątkiem paliw) nie zawierających substancji niebezpiecznych i substancji powodujących ryzyko.

Lp.	Surowiec/materiał pomocniczy	Zastosowanie	Przewidywane zużycie w ciągu roku
1)	nasiona rzepaku	do produkcji oleju roślinnego	400 000,00 Mg
2)	olej roślinny z zewnątrz	do produkcji oleju roślinnego	120 000,00 Mg
3)	ziemia bieląca	używana w procesie bielenia oleju	800,00 Mg
4)	sól tabletkowa	używana do regeneracji jonitów w stacji demineralizacji wody	30,00 Mg
5)	glikol propylenowy	używany jako czynnik chłodzący w procesie rafinacji oleju	(*)
6)	woda wodociągowa	używana w procesach oczyszczania oleju	47 000 m ³

(*) – zużycie wyłącznie w przypadku ubytku medium w układzie

3.2. Zużycie surowców i materiałów pomocniczych (za wyjątkiem paliw) zawierających substancje niebezpieczne lub powodujące ryzyko.

Lp.	Surowiec /materiał pomocniczy	Zastosowanie	Przewidywane zużycie w ciągu roku
1)	heksan	rozpuszczalnik używany w procesie ekstrakcji	346,5 Mg
2)	kwas fosforowy 75%-owy	używany w procesie odszlamiania oleju	450,0 Mg
3)	kwas cytrynowy	używany w procesie odszlamiania i dezodoryzacji oleju	37,2 Mg
4)	roztwór wodorotlenku sodu 50%-owy	używany w procesie odszlamiania oleju	1 700,0 Mg
5)	środki do stabilizacji biologicznej śruty	używane do stabilizacji biologicznej śruty rzepakowej	62,5 Mg

Ponadto w instalacji używane są także następujące materiały pomocnicze: środki bakteriobójcze i grzybobójcze do uzdatniania wody chłodzącej, inhibitory korozji do uzdatniania wody kotłowej oraz olej wazelinowy jako absorbent w procesie odzysku heksanu.

3.3. Produkty.

Lp.	Nazwa produktu	Przewidywana ilość wyprodukowana w ciągu roku [Mg]
1)	olej roślinny	230 000
2)	rafinowany olej spożywczy	44 000
3)	poekstrakcyjna śruta rzepakowa	228 000
4)	ziarno nienormatywne	12 000
5)	sól sodowa kwasów tłuszczowych	22 000
6)	destylowane kwasy tłuszczowe	330
7)	zaolejona ziemia bieląca	520

3.4. Zużycie paliw na potrzeby produkcji ciepła – instalacja do produkcji olejów roślinnych z nasion oleistych (rzepaku).

Lp.	Rodzaj paliwa	Projektowane zużycie paliwa w ciągu roku	% siarki w paliwie
1)	Lekki olej opałowy (Mg)	25,00 (*)	0,09
2)	Naturalny gaz (Nm ³)	14 400 000	0,0007

(*) zużycie raz na dwa lata wynikające z przyjętej praktyki eksploatacyjnej zbiornika magazynowego oleju oraz w przypadku braku zasilania gazem ziemnym

2. W dziale III. określającym warianty funkcjonowania instalacji oraz pracę w warunkach odbiegających od normalnych, punkt 1. otrzymuje brzmienie:

- Nie przewiduje się wariantowej pracy Zakładu Olejów Roślinnych za wyjątkiem pracy kotłowni, w której eksploatowane są dwa kotły parowe LOOS Uniwersal typu UL-S-IE, wysokociśnieniowe, płomienicowo-płomieniówkowe, trójciągowe z ekonomizerem, każdy wyposażony w palnik olejowo-gazowy. Paliwem podstawowym wykorzystywanym w warunkach normalnej pracy jest gaz ziemny wysokometanowy dostarczany z sieci miejskiej. Ze względu na przyjętą praktykę eksploatacyjną zbiornika magazynowego oleju opałowego służącą zapewnieniu wymaganej sprawności układu zasilania olejem, paliwo to spalane jest raz na dwa lata oraz w przypadku braku dostaw gazu ziemnego. Okres spalania lekkiego oleju opałowego EKOTERM PLUS nie przekroczy poziomu 50 godzin w skali roku.
Spaliny z kotłów odprowadzane są do atmosfery dwoma odrębnymi emitorami o numerach 16E01 oraz 16E02.

3. W dziale IV. Określającym warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii, punkt 1.6.2. otrzymuje brzmienie:

1.6.2. Kotły parowe.

Dla kotłów parowych zainstalowanych w kotłowni opalanej gazem ziemnym wysokometanowym lub olejem opałowym ustala się poniższe standardy emisyjne:

Nr emitora	Źródło emisji/rodzaj kotła	Substancja	Rodzaj paliwa	Standardy emisyjne w mg/m ³ , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
16E01 16E02	Kocioł parowy LOOS Uniwersal typu UL-S-IE o mocy nominalnej we wprowadzanym paliwie równej 7,663 MW	Pył ogółem	Gaz ziemny wysokometanowy	5
			Olej opałowy	50
		Tlenki azotu w przeliczeniu na NO ₂	Gaz ziemny wysokometanowy	150
			Olej opałowy	400
		Dwutlenek siarki SO ₂	Gaz ziemny wysokometanowy	35
			Olej opałowy	850

4. W dziale V określającym zakres i sposób monitorowania procesów technologicznych.

Dodany decyzją nr 28/2016 punkt 5 określający monitoring jakości gleby i ziemi oraz wód gruntowych, otrzymuje numer 9, natomiast podpunkty:

- 5.1. Monitoring zanieczyszczenia gleby i ziemi – otrzymuje numer 9.1.,
- 5.2. Monitoring zawartości substancji w wodach gruntowych – otrzymuje numer 9.2.

5. Pozostałe postanowienia decyzji pozostają bez zmian.

Uzasadnienie

Spółka KOMAGRA sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przy ul. Połczyńskiej 97A, w imieniu, której występuje [REDAKTOWANE] na podstawie pełnomocnictwa z dnia 12.11.2013r., wystąpiła z wnioskiem z dnia 09.03.2018r. uzupełnionym pismem z dnia 19.03.2018r. w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do produkcji olejów roślinnych z nasion oleistych, eksploatowanej na terenie Zakładu Olejów Roślinnych KOMAGRA sp. z o.o. w Tychach przy ul. Przemysłowej 62.

Instalacja do produkcji olejów roślinnych z nasion oleistych, zgodnie z ust. 6 pkt 5) lit. b) załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska, jako całości (Dz. U. z 2014r. poz. 1169), klasyfikowana jest jako instalacja do obróbki i przetwórstwa, poza wyłącznym pakowaniem, produktów spożywczych lub paszy z przetworzonych lub nieprzetworzonych surowców pochodzenia roślinnego o zdolności produkcyjnej ponad 300 ton wyrobów gotowych na dobę i zaliczana jest do instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, dla których zgodnie z art. 201 ustawy Prawo ochrony środowiska, wymagane jest posiadanie pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji.

Równocześnie zgodnie z § 3 ust. 1 pkt. 91) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016r., poz. 71 t.j.), instalacje do produkcji i przetwórstwa tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych należą do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których zgodnie z art. 378 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 poz. 672 t.j. z późn. zm.) właściwym w sprawach ochrony środowiska jest starosta.

Spółka KOMAGRA sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przy ul. Połczyńskiej 97a, eksploatująca instalację na terenie Zakładu Olejów Roślinnych w Tychach przy ul. Przemysłowej 62, posiada pozwolenie zintegrowane, udzielone decyzją Prezydenta Miasta Tychy nr 4/2015 znak: IKO.6232.3.38.14.2015.EO z dnia 26.01.2015r. zmienioną postanowieniem nr 2/11/2016 znak: IKO.6232.3.38.14.2016.EO z dnia 17.03.2016r. oraz decyzją nr 28/2016 znak: IKO.6232.3.38.14.2016.EO z dnia 30.08.2016r.

Zgodnie z art. 209 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016r. poz. 672 t.j. z późn. zm.) w dniu 26.03.2018r. wniosek został przesłany do Ministerstwa Ochrony Środowiska w Warszawie.

Z przełożonej dokumentacji wynika, że wnioskowane zmiany zapisów w pozwoleniu nie są spowodowane zmianami w obrębie instalacji lecz mają charakter porządkowy i wynikają z prowadzonych na bieżąco kontroli i analiz w aspekcie efektywności materiałowej i ekonomicznej stanowiącej inspirację do poszukiwań rozwiązań optymalizujących proces produkcji, co spowodowało zwiększenie wielkości produkcji (oleju roślinnego, rafinowanego oleju spożywczego, poekstrakcyjnej śruty rzepakowej) bez żadnych zmian technicznych w przedmiotowej instalacji. Realizacja tych planów wymagała zwiększenia ilości zużywanych surowców i niektórych materiałów pomocniczych (nasiona rzepaku, kwas fosforowy 75%-owy, roztwór wodorotlenku sodu 50%-owy) oraz czynników energetycznych zapewnianych przez zakładową kotłownię, przy jednocześnie zachowanym czasie pracy instalacji.

Prowadzone przeglądy techniczne układu zasilania kotłów olejem opałowym stosowanym w przypadku przerwy w dostawie paliwa podstawowego (gazu ziemnego wysokometanowego), wykazały, że wskutek długotrwałego przestoju powstają w układzie osady mogące wpływać negatywnie na pracę palników spowodowaną pogorszeniem jakości tego paliwa. W związku z powyższym uznano za celowe spalanie oleju raz na dwa lata co pozwoli na uniknięcie niekorzystnego zjawisk jw. oraz stanowić będzie regularny test sprawności układu awaryjnego zasilania paliwem.

Powyższe zmiany nie spowodują zwiększenia oddziaływania na powietrze atmosferyczne a zapotrzebowanie na wodę oraz ilości generowanych ścieków i odpadów nie naruszają warunków określonych w pozwoleniu zintegrowanym.

W związku z powyższymi zmianami dokonano korekty zapisów w dziale I (pkt 1, pkt 2.2.7, pkt 3), w dziale III (pkt 1), w dziale IV (pkt 1.6.2) oraz w dziale V, w którym skorygowano błędną numerację punktu określającego sposób i częstotliwość wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi substancjami powodującymi ryzyko oraz pomiarów zawartości tych substancji w wodach gruntowych.

Na podstawie ustawy Prawo ochrony środowiska organ administracji nie był zobowiązany do zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu, którego przedmiotem jest zmiana pozwolenia zintegrowanego, gdyż art. 218 ustawy Prawo ochrony środowiska nakłada taki obowiązek tylko w przypadku zmiany pozwolenia zintegrowanego w związku z istotną zmianą instalacji.

Zgodnie z art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017r., poz. 1257 t.j. z późn. zm.), zachodzą przesłanki do zmiany decyzji ostatecznej, ponieważ strona wyraziła zgodę na zmianę, przepisy szczególne nie sprzeciwiają się zmianie, a za zmianą decyzji przemawia słuszny interes strony, która powinna mieć pewność, że prowadzi działalność na podstawie ważnego pozwolenia.

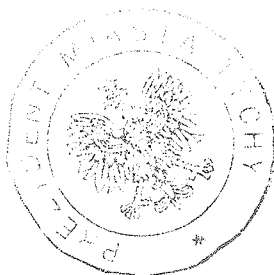
Na podstawie art. 378 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska organem ochrony środowiska właściwym w sprawach, o których mowa w art. 183 ustawy jest starosta, przy czym zgodnie z art. 3 pkt 35). ustawy j.w., przez starostę rozumie się prezydenta miasta na prawach powiatu.

Mając na uwadze powyższe Prezydent Miasta Tychy jest organem właściwym do wydania niniejszej decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje stronom prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Tychy, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Zgodnie z art. 57 § 5 pkt 2 Kpa, termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23.11.2012r. Prawo pocztowe.

z up. PREZYDENTA MIASTA

mgr Anna Warzecha

NACZELNIK

Wydziału Komunalnego, Ochrony Środowiska i Rolnictwa

Otrzymują:

1. [REDACTED]
ul. Solna 1 lok 22a, 87-800 Włocławek
2. KOMAGRA sp. z o.o.
ul. Połczyńska 97a, 01-303 Warszawa
3. Zakład Olejów Roślinnych KOMAGRA
ul. Przemysłowa 62, 43-100 Tychy
4. Ministerstwo Środowiska
ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa (ePuap)
5. Marszałek Województwa Śląskiego
ul. Ligonia 46, 40-037 Katowice (ePuap)
6. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska
ul. Wita Stwosza 2, 40-036 Katowice (ePuap)
7. IKO a/a

ADWOKAT

Dominik Urbanik